

[Skatteministeren]

mens de løbende driftsudgifter vil være ca. 7,7 mio. kr. årligt.

Spm. nr. S 476

Til *miljøministeren* (22/1 88) af:

Margrete Auken (SF):

»Vil det danske forslag til Londonkonventionen om et globalt forbud mod afbrænding af kemisk affald på havet indeholde en redegørelse for alternativer til de kemikalier, der i dag sendes til havafbrænding efter brug?«

Begrundelse

Det fremgår af Miljøstyrelsens redegørelse om Danmarks muligheder i det europæiske samarbejde mod den grænseoverskridende forurening, at det danske forslag vil redegøre for de alternativer, der er udviklet i Danmark.

Tidligere har Danmark indskrænket sig til at pege på, at vi i Danmark bortskaffer kemikalieaffald (fra produktion og fra anvendelse) på Kommunekemi, dvs. ved afbrænding på land.

En forholdsvis stor del af det affald, der i dag afbrændes på Nordsøen, stammer fra klorerede organiske forbindelser. For eksempel er affaldet fra Østrig stort set affedtningsmidler, hvortil der i en række lande er udviklet vandbaserede metoder som alternativ til de klorerede forbindelser.

De såkaldte paraplytilladelser – som Folketinget, jf. dagsorden af 10. november 1987, ønsker forbudt straks – består næsten udelukkende af affald fra anvendelse af mange forskellige kemikalier. Det uensartede affald indeholder store mængder urenheder og vand og giver derfor større problemer under afbrændingen på havet end det »rene« affald fra industriproduktioner. Problemaffaldet udgør i dag omkring halvdelen af de mængder, der afbrændes på Nordsøen, men forventes at udgøre en større bestanddel, jo nærmere vi kommer den endelige afslutning på afbrændingen på Nordsøen, fordi det er lettere at finde alternativer til de renere affaldstyper.

En konstruktiv underbyggelse af det danske krav om forbud mod paraplytilladelser og det danske forslag om et globalt forbud mod havafbrænding ville derfor være en dansk redegørelse for, hvilke alternativer der i dag er udviklet – i Danmark og i udlandet – til anvendelse af klorerede organiske opløsningsmidler, lakstoffer, affedtningsmidler, plastic osv.

Derved vil Danmark kunne bidrage til udvekslingen af viden om miljøvenlige alternativer – også til de lande, der ikke afbrænder affald på havet, men som anvender de samme klorerede organiske stoffer – og derved fremme en udvikling, som rækker videre end forbudet mod havafbrænding.

Svar (2/2 88):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Miljøstyrelsen har fremsendt udkast til resolution om stop for havafbrænding til behandling på det førstkommende møde i Londondumpningskonventionens (LDC) teknisk-videnskabelige arbejdsgruppe (SG).

I det medfølgende baggrundsdokument, der nærmere begrunder og uddyber resolutionsforslaget, har Miljøstyrelsen kort redegjort for eksisterende landbaserede alternativer til havafbrænding og herunder omtalt forskellige processer, der forhindrer affald i at opstå (renere teknologi), samt omtalt tilstedeværelsen af vandbaserede metoder til erstatning for klorerede forbindelser.

Endelig nævner dokumentet genanvendelse, hvor det i en række tilfælde er muligt at genanvende det nuværende kemikalieaffald. Dokumentet indeholder således en henvisning til andre processer, men der redegøres ikke konkret for disse processer.

På et fælles Londondumpnings- og Oslokonventionsekspertermøde om havafbrænding, der fandt sted den 27. april til 1. maj 1987, var der blandt eksperterne enighed om, at der findes landbaserede alternativer til havafbrænding.

Det skulle således ud fra en teknisk vurdering være muligt – som foreslået fra dansk side – at få vedtaget et stop for havafbrænding i LDC inden for en nærmere angiven tidsfrist.«

Jeg har bedt Miljøstyrelsen om nærmere at overveje, om der er behov og mulighed for nærmere i SG at redegøre for danske og udenlandske alternativer til de kemikalier, der i dag afbrændes på havet.

Spm. nr. S 477

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (25/1 88) af: